

„Nemcsak a 20 éveseké a világ...”

Mozgalmas az élete a nyugdíjas klubnak. Alig zártuk az évet, december hónapban három programmal – Idősek karácsonya, saját klub karácsonyunk, Mindenki karácsonya – máris elérkezett az újév. Természetesen egy kiadós pótszilveszterrel nyitottunk. Nem feltétlenül ragaszkodtunk a virslispezsgős formáságokhoz. Nálunk finom palóc leves nyitotta a sort, majd sütemények, és a végén jöhetett a pezsgő. Persze az is csak fele-fele arányban kölyökspezsgő, és az alkoholos, mert a klubtagok közül sokan, sajnos gyógyszerzedésre kényszerülnek. De sem a magas vérnyomás, sem a szív problémák, sem a lábfájás nem tarthatja vissza a csapatot egy jó hangulatú énekléstől, közös főzésektől, rendezvényekre történő sütésektől. A farsangi bulinkon stílusosan gulyásleves és fánk volt a menü. Ezekon a hangulatos összejöveteleken szoktuk megtervezni a következő programunk részleteit. Most éppen az Operettet szervezése van folyamatban, amelyet március 1-én, 16 órakor rendezünk meg. Már „próba főzést” is tartottunk. Elvégre saját magunkon próbáljuk ki először, amit a vendégeknek kínálunk. Töltött tojás és sonkatekercs. A próba sikerült, finom volt!

Másik érdekesség, amit kitaláltunk, hogy március 15-én létrehozzuk az iskolaudvaron a Pilvax kávéházat. Jöjjenek el! Mi ott leszünk, és újabb finomsággal kedveskedünk a résztvevőknek!

Nyugdíjas klub

Pillanatképek a farsangi felvonulásról

Hímzőkör alakult Gombán

...ez így önmagában csak egy hír a sok közül. De mi van mögötte? Kezdetben "csak" 3-4, mostanra már jóval több gombai asszony (kisgyermekes anyukától a nagymamáig), aki szemmel láthatóan egyre nagyobb örömet leli a hímzésben. Minden hétfőn találkozunk, megnézzük, ki mennyire haladt egy hét alatt, újabb és újabb mintákat gyűjtünk be („...hogymikor fogom én ezt kivarni...???”).

A Rozmaring tagjai lelkesen gyarapítják fellépőruháikat a saját készítésű darabokkal, a többiek a lakásukat díszítik, vagy ajándékol szánják valakinek a kezük munkáját. Ezzel már el is érte egyik célját a hímzőkör, mégpedig azt, hogy egy olyan, méltatlanul mellőzött szabadidős tevékenységet hozunk újra divatba, ami nemcsak a munka eredményével teremt értéket, hanem a készítés során is örömet szerez. A másik cél eléréséhez kicsit több idő kell. Célunk ugyanis az, hogy sorra vegyük a magyarlakta vidékek hímzőkultúráját, felfedezzük a kevésbé közismert tájak hímzéseinek elbűvölő mintáit, színeit, formavilágát. Ne hagyjuk feledésbe merülni nagyanyáink, dédanyáink tudását, szokásait, hagyományait. Készítünk valamit, amire majd 80-100 év múlva a mi utódaink néznek szeretettel és megbecsüléssel.

Balázsné Ildikó

